

Trianon óta...

Történelmi érdekességű eseménye volt az evangélikusok múlt heti gyűléseinek Budapesten.

Az Országos Gusztáv Adolf Gyámintézet szerdán tartotta a nagy svéd király emlékével kapcsolatos közgyűlést, amelyen a hivatalos kiküldetésben megjelent Skrovina Ottó liptószentmiklósi főesperes a szlovenszkoí, Dörtnöfer Gusztáv a burgenlandi és Nikodémusz Károly a romániai evangélikus gyámintézet képviselőit és mindannyian fel is szólaltak és tolmácsolták megbízóik meleg üdvözlését.

Rajtuk kívül résztvett az ünnepségen Geisster Bruno a németországi Gusztáv Adolf Egylet részéről is, aki nagybíróként előadást is tartott. Mellette azonban szinte eltörpült jelentőségében és a magyar sors szempontjából a másik három kiküldött megjelenése.

Mert hisz amióta leszakadt a trianoni helyzet, olyan merev és kemény válaszfalak emelkedtek az elszakított részek között, hogy azon át csak alig-alig volt felfedezhető egy-egy rés, amin át az érintkezés fonala felvehető lett volna. S ha egy-egy szomszédunkkal fel is vettük bizonyos téren a kapcsolatot, de arra még nem volt eset, hogy minden országrésszel egyszerre és egy ügyben nyílt volna valamely alkalom arra, hogy a lekapcsolt magyarok egymással és velünk együtt találkozzanak.

Mert sem a politikai, sem a gazdasági, sem kulturális, sem vallási téma nem tudott olyan erőssé válni, hogy csak egy találkozásra is egymásmellé hozza azokat, akik különben együvé tartoznának.

Amire semmi ezen az égvilágon nem volt képes, azt megtette mégis a Szeretet, a Jézus Krisztus szent Evangéliumából táplálkozó Szeretet.

A jótékonykodás szent szelleme, mely a gyámintézeteket át-hatja minden országban, megvalósította a lehetetlent és egymásmellé ültette szétdarabolt országunk fiait, ha csak rövid időre is.

Meg is szólaltatta őket. S bár semmi érdemlegest, vagy különösebbet nem is mondtak, de mindazonáltal az a tény, hogy együtt voltak és hivatalosan is megnyilatkoztak, olyan tény, ami mellett egy pillanatra átkos trianoni sorsunk rohanásában érdemes megállni.

Mert hisz mint ilyen — az első történelmi tény rabsorsunkban.

A Szeretet fehér galambjai voltak ezek az egyszerű lelkipásztorok, mintha hírnökei lettek volna annak, hogy a bennünket és országunkat elárasztó gyűlölet özönvize már elapadóban lennének s biztató reménysugárként bujt elő a sötét felhők mögül a hit: nem lesz ez mindég így!

Addig még nehéz és nagy az út. De hogy már járható, de hogy már omlóban a gátak, apadóban a gyűlölet — könnyes szemmel látta a Szeretet szolgálóinak ezen a találkozásán minden messzebb néző magyar!

Dr. Cs.

UJ OTTHONBAN.

A Ferences rendház és kápolna felszentelése.

Te Deumos lélekkel és hozsannázó szívvel írjuk e sorokat és örömkönnyes szemmel imádvá adunk hálát a jószágos Mindenhatónak, ki öt év keserves küzdelmei és súlyos megpróbáltatásai után kegyesen megjutalmazta a benne bizók hűséges kitartását és ferences szolgálói új hajlékában atyai otthont nyújtott szerető hűveinek.

Felépült városunk első kolostora és azt a benne lévő ideiglenes kápolnával egyben folyó hó 20-án szentelte fel P. Zadravecz István ferences püspök és ezen szent aktusával hitünk erős váravá avatta. Ez az impozánsan egyszerű épület azonban nemcsak a kétezeréves egyház szimbolikus erőssége, de egyúttal az ezeréves magyarságunk egyik jelentős végvára lett. E ház Kapisztrán lakóinak ősei lent jártak Nándorfehérvár ormain és Tomory érsek rendtagokkal élén ott estek el oly sokan a mohácsi síkon. Dicső elődök méltó utódai vonultak e megszentelt hajlékba, kiknek hithűsége és hazafiassága példaként szolgálhat az egész nemzetnek. Salgótarján és vidéke boldog lehet, hogy az isteni Gondviselés körünkbe vezette a vértanúk és szentek unokáit, ezt a nagymúltú rendet, melynek tagjai évszázadokon át ezerszámra ontották vérüket hitükért, akár a Szentföld védelmében, akár az ujjkor vérzivatarában, vagy mind-sűrűbben a jelen időkben is.

Junius 30-án jöttek és ma már a kezdet nehézségeit leküzdve végre saját otthonukba költözhetnek, honnan istenszeretettől hevített lélekmentő működésüket intenzívebben kiterjeszthetik. Assisi nagy Szentje békés szelleme járja át celláik csendjét, legyen áldás munkájokon, szeressék nagyon-nagyon e város lakóit, kik eljövételüket oly igaz szeretettel régen várták. Vezessék hűveiket Isten felé, legyenek gyermekeink gondos nevelői, árvák, aggok és özvegyek gyámoltói, szomorúak és betegek vigasztalói és különösen erősítsék lelkeinket, hogy a világválság sötét éjszakájában el ne tévedjünk és a kétségbeesés mély szakadékaiába ne zuhanjunk. Legyenek Atyáink!

A felszentelési ünnepség riportjának bizonyára a legérdekesebb része volna az, ha a krónikás annak lelki részleteit tudná leírni és az ezek szívében e napon nyíló lelkivirágokat sikerülne bemutatni és csokorba kötni. Mert késő őszi idők ellenére is fakadnak még bimbók és nyílnak a virágok, de ezek a virágok nem a földből sarjadnak, hanem az Égből harmatoznak énünk rejtekébe. Assisi illatos virágoskertje lett lelkünk, hol mindig tavasz van, hol elhervadást nem ismernek. Talán ez volna a legmegközelítőbb szubjektív érzékeltetése azoknak a szindus, gazdag lelki élményeknek, melyek bensőnkben e napokban oly kedves közvetlenséggel törtek elő és az isteni boldogság reményteljes sugaraival melegítették fel szomorú városunkat.

Az ünnepségek technikai előkészületei is csupa poézis. A legifjabb ferences rendház fehér épületén pápai és nemzeti zászlók lobogva ölelkeznek, kifejezően hirdelve a hit és hazafiasság elválaszthatatlanságát. Az ideiglenes kápolnát valószínűleg kis mennyországgá varázsolták: minden oly meghittén bájos és meghatón meleg. Délszaki növényekkel övezett biborszínű kárpitos főpapi trónus készen áll és virágredőbe borult gyönyörű fehér oltára előtt ég már az örökmécses... A rejtett világítás fényhasábjai a kazettás mennyezet bordázatai közt barátságos sugarakat lövelnek a hatalmas zöld gírlandokra, melyek a tágas kápolna sarkait oly impozánsan összefogják. A berendezés és dekoráció méltóságosan izléses és művészeti kezekre vall; méltó az épület klasszikus és mégis modern ritka szépségéhez, mit a tervező ifjú művész oly szeretetteljes megértéssel, szentáttérzéssel és komoly tudással kidolgozott.

Az északi plébánia déli határájánál,

hol a Fő-utca a Menház—Vaskapu-utcát metszi, grandiózus diszkapu zöldgalyas Isten hozottas boltozata előtt, ezrek lelkes éljenzése fogadta P. Zadravecz Istvánt, a nemzeti hadsereg első főpapiját, ki a felvirágzott kocsiban P. Ungváry Antal ferencrendi tartományfőnök társaságában a felszentelés előestéjén fél 6 órakor érkezett meg a fellobogózott városunkba. A pápai himnusz fenséges akkordjai után (mely zenekar által először hangzott el városunkban), Dr. Förster Kálmán polgármester Salgótarján megyei város és Horváth Károly főmérnök az északi egyházközség nevében emelkedett hangú meleg szavakkal üdvözlötték hazánk nagy püspök-fiát, ki meghatva magas szárnyalású beszéddel köszönte meg az üdvözlést. A diszkaputól egész a kolostor előteréig az üdvözlő hívek, katonák, levették és cserkészek lampionos kordona közt, az acélgyári zenekar és a kis harang zenéje hangjai mellett vonult a kápolna kapujához, hol Horváth Károly főmérnök neje, városunk kiváló szónoka ritka szépségű beszéddel köszöntötte az apostoli küldetésben járó felkent egyházfejedelmet, átadva utána az északi egyházközség hölgyei nevében felajánlott gyönyörű csokrot, mit a Mária Kongregáció, a Harmadrend és az Acélgyári Rózsafüzér csokrai követtek sorba. A kegyelmes Püspök Atyánk barátságos, szívvelyes közvetlenséggel válaszolva az üdvözlő beszédekre, ezrek őszinte ovációja közt vette át hűveink hódolatsokrait és a nemzeti himnusz ünnepi ütemei közt kocsira szállt és az acélgyári vendégszállóba hajtatott.

A pompásan sikerült fogadtatás befejeződött, a zene elhalkult és a színes lampionok apró gyertyái kialudtak, de fényüket átvette és ezerszeresen ragyogtatta a bealkonyodott égbolt millió csillaga, köszöntve a világ Urának városunkba érkezett felszentelt Apostolát.

A reggel kilenc órakor kezdődő felszentelési szertartásra és főpapi nagymisére, már félkilenc órakor zsufolásig megtelt a kolostor-plébánia ideiglenes tágas kápolnája, melynek széksoraiban foglaltak helyet a meghívott illusztris előke-lőségek és a papság a kápolna kapuja előtt, aranydiszes ornátusban fogadta a pont 9 órakor érkezett Főpapot. Az érkezés pillanatában hangzik fel az „Ecce Sacerdos Magnus”... felemelő dallama, mit az acélgyári kiváló dalárdánk Ursutz József karmester kitűnő vezetésével — mint a többi egyházi dalokat is — oly lelkes művészi előadással énekelt. A kápolna kapuja előtt lefolyt szertartás után a Mindenszentek litániáját imádkozva vonult be a szentelő Püspök és fényes asz-szisztenciája, melyben résztvettek: P. Ungváry Antal provinciális, P. Luptovics Kolos jászberényi, P. Riba Hugó szentkúti, P. Kiefer Széver szécsényi, P. Könyg Kelemen hatvani, P. Réz Marián salgótarjáni gvardianok, P. Buzi Xixtus ferences titkár, Harkabusz László pástói apát-kanonok, Horváth Gyula kistere-nyei plébános, pápai káplán és Upponyi József bodvaszilasi plébános, az északi plébánia első egyházi szervezője.

A kápolna szőnyegborította szentélyében fejlődött fel a főpapi asszisztencia, melyben az ősi liturgia szépsége oly káprázatos pompában bontakozott ki. Rövid orációval Szent József tiszteletére benedikálta a kápolnát a Püspök, majd kétszer körüljárta és megszentelte a kápolna és utána a kolostor falait. A szentelési szertartás ezzel befejeződött és a Püspök kíséretével a kápolna előterére kivonult és ott szószekekre lépett, hol ragyogó napsütésben már az ájtatos hívek ezrei áhítattal várták szótát. Kapisztrán lelke szólott általa a salgótarjáni néphez, ily fenséges szép beszédet csak egy Zadravecz mondhat el, ki tizenegy évvel ezelőtt még Szegeden, az országban leg-először gyújtotta meg a nemzeti feltáma-

dás fáklyáját, azóta e láng mindjobban ég és ma már mindenki-ben mindheve-sebben lobog. Mély gondolatai szívokbe markoltak és ragadták ielkünket az ég felé. Végtelen kár, hogy e nagy beszéd, gyorsíró hiányában nem maradt meg, de ha papíron nem is örökítettük meg, hatása sokáig él és felejtethetlenné vált.

A szentbeszéd után a papság ismét a kápolnába tért a pontifikáló Püspök a főpapi trónus biborszínű baldachinja alatt felöltözve aranyos kasulában az oltár lépcsőjénél megkezdte — a Salgótarján-ban oly ritkán látható — főpapi nagymise ünnepi szertartását.

A püspöki szentmisével egyidejűleg kint a kápolna falai tövében rögtönzött tábortól P. Virág Venánc rendtartományi szekretárius csendesmisét celebrált, ez által a kápolnából kinnrekedt hatalmas tömeg is részesült a szentmise áldásaiban.

Tizenegy óra volt, mire a felszentelési szertartás és a főpapi mise véget ért, utána P. Kiefert Szilvér szécsényi házfőnök mondta a második szentmisét, melynek közönsége ismét zsufolásig megtöltötte a felszentelt tágas kápolnát. E mise közben a zárda nagy termében fogadta városunk hatóságainak, vállalatainak, felekezeteinek számos küldöttségét és a tervező Szontágh Pál és az építő Budapesti Építő Szövetkezet vezetőit, Nagy István és Tokody Andor okleveles építészeket, kiknek kiválóan sikerült munkájukhoz melegen gratulált.

Délben egy órakor az acélgyári Tisztai Kaszinó disztermében ünnepi köz-ebed volt, melyen városunk kitűnőségein kívül sok vidéki előkelőség, köztük Dr. Qurin Leo, a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R.-T. központi szakigazgatója is résztvett. A bankett folyamán a követ-kező pohárköszöntők hangzottak el: XI. Pius pápa Öszentségére: Traut Páter esperes-plébános, Horthy Miklós kormányzó Ófőméltóságára: Dr. Förster Kálmán pol-gármester, P. Zadravecz István Ónagymél-tóságára: Horváth Károly acélgyári fő-mérnök, a Rimamurány-Salgótarján Vasmű R.-T. vezetéségre: P. Ungváry Antal ferences tartományfőnök, Szontágh Pál, Nagy István és Tokody Andor okleveles építészekre: P. Kiefert Szilvér szécsényi ferences házfőnök, az új egyházközségre és a ferences rendre: Dr. Csengődy La-jos ág. ev. felkész, Pájer János püspöki-helynök, Balhauser István nyug. igaz-gató-főmérnök, P. Virág Venánc rendi titkár és Upponyi József bodvaszilasi plébánosra: P. Réz Marián starjáni feren-ces házfőnök-plébános, ki egyben az egyházmegye püspökétől, a vármegye főispánjától, alispánjától és kerületünk képviselőjétől érkezett üdvözléseket ol-vas-ta fel. A magas nivóju ünnepi toasz-tokat P. Zadravecz István gyönyörű szép mély értelmű pohárköszöntője zárta be.

A felszentelési felejtethetetlen ünne-pély a délután négy órakor tartott ünne-pélyes litániával befejeződött, utána a püspök bucsuzott városunktól és Szent-kutra utazott, hol pár napra lelki ma-gányba vonult.

Az ünnepi beszámolóink azonban nem volna teljes ha e helyen meg ne emlékeznénk azokról a nemes lelkekről, kik közvetve városunk és vidékünk e nagyszerű lelki centrumát létrehozták. Azért írjuk, hogy közvetve, mert annak alkotója maga az örök Mindenható volt, ki a legmélyebb gazdasági válság idején ezernyi nehézségek ellenében, csodák egész láncolatával megvalósította szent akaratát és küldött ügyének lelkes apos-tolokat és áldozatkész jötevőket, kiknek buzgóságából e szent mű létesült.

Első helyen említjük meg egyházi nagy-jainkat: Pájer János protonotárius, püs-pöki-helynökünket, ki Bubrics Mihály rosnnyói püspökünk és székeskáptalanja megértő támogatásával öt éven át ki-tartón fáradt értünk és helynöki műkö-dése e szép állomásánál — akadályozta-tása miatt — sajnos nem jelenhetett meg. Nem volt már ott a napokban elhunyt

szentéletű P. Tamás Alajos provinciális sem, kinek oly sokat köszönhetünk, ki bizonyára az égből nézte már örömmelpünket és onnan adta áldását fiaira. Velünk ünnepelt Upponyi József bodvaszilasi plébános, a plébániai mozgalom lelkes élcsője, kinek megjelenése általános örömet váltott ki és ott volt még P. Virág Venánc rendi titkár is, ez a drága jó lélek, kire a jóságos Isten ügyünk elővitelében oly fontos szerepet bízott és ki ezt a nagy munkát szerzetesi szereténységgel, feltűnés nélkül oly hűséges szeretettel végezte. Halás köszönet illeti P. Unghváry Antal jelenlegi provinciális, káptalanját és egész rendtartományát is szeretetteljes támogatásukért, valamint ugyszólván az egész ország katolikus papságát is, kik áldozatkészségükkel, miséjükkel és imáikkal elősegítették e szent mű megvalósítását.

Világiak közül halás köszönetet mondunk Balhauser István ny. h. ig. főmérnöknek, ki lelkes hűvel küzdelmes években keresztül vezette a sikerült szent mozgalom irányítását és aki gyengélkedése miatt sajnós nagy ünnepünkön részt nem vehetett, kire azonban mindenki halás szívvel gondolt.

Halás elismeréssel és őszinte köszönettel tartozunk a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R.-T. nagytekintetű Vezetőségének, névszerint háromi Dr. Biró Pál kormányfőtanácsos, országgyűlési képviselő elnökgazgatónak, zorkóczi Zorkóczy Samu kormányfőtanácsos, vezérigazgatónak, Dr. Qurin Leó központi szakigazgatónak és Fabini Henrik gyárigazgatónak, kik a munkásaik vallásoskölcsi jövőjét mindenkor szívükön viselték és ez alkalommal ingyen telek adományozásával lehetővé tették, hogy a plébánia-kolostor központi fekvésű helyre épüljön. A nemcs társulat az építkezéshez szükséges vasanyagot termelési áron bocsátotta rendelkezésre, a kezdő plébániának közel egy félévig hajlékot nyújtott és jóindulata számtalan jelével elhalmozta.

Nyilvános köszönettel kell nyugtáznunk a Hirsch, a Palack és a pállfalvai üvegyárak értékes segítségét is, mely vállalatok áldozatkész vezetőségei gyártmányaik kitűnő produktumaik ajándékozásával támogatták az építkezés és berendezés menetét.

Nagy elismeréssel hódolunk Horváth Károly főmérnöknek, az északi plébánia agilis tagjának, továbbá az oly sokat fáradt Malomhegyi Gyula és Endrey László művezetőknek, nemkülönben Puschmann Gyula raktárfőnök, alelnöknek, kik értékes buzgóságukon kívül jelentős anyagiakat is áldoztak. Közületek közül az Acélgári Olvasó Egylet 500 pengős adománya volt a legnagyobb adomány, mit e helyen halálával említünk meg. Halás szívvel mondunk köszönetet továbbá mindazoknak, — kiknek névszerinti felsorolása itt fizikailag is lehetetlen, — kik nagylelkű adományaikkal lehetővé tették az építkezést és mindenkinek, kik jóindulatukkal és főleg imáikkal segítettek elő e szent ügyet.

Itt emlékezünk meg: Brezina Gyula, Horényi Sándor, Jagica József, Nagy Sándor és Révai János példás áldozatkész buzgólkodásaikról is.

Dicséret és méltatás jár az épület kiváló tervezőjének: Szontágh Pál okleveles építésznek, kinek művészi tervező munkáját lelkiismeretesen hajtották végre a vállalkozó Budapesti Építő Szövetkezet kitűnő építészei: Nagy István igazgató, Tokody Andor és Pázmány István okleveles építészek.

Utóljára hagyjuk, bár elsősk közt kellett volna megemlítenünk P. Róz Marián házfőnök-plébánosunk ismert nevét, kinek fáradságtalan tevékenysége ezreknek csodálat tárgyja. Hervadhatatlan érdemeit fogják őrizni a felszentelt falak és az utókor is hálával fogja organizáló nagy tehetségét és szónoki készségét emlegetni. Ő volt az építkezés lelke, kit tisztelendő Rendtársaisal ragaszkodó szeretettel övez körül hűvei hatalmas tábora. Ő aki viseli az új rendház súlyos pénzügyi gondjait is, mely bizonyára enyhülni fog, ha ezt ez uton is nyilvánosságra hozzuk és az eddig a szent mű előtt elzárt bugyellárisok megnyilva, a közel százezer pengős építési költséghez még hiányzó jó pár ezer pengőt összeadják és a berendezésekhez hozzájárulnak.

Hosszu beszámolónk végére mielőtt pontot tennénk, az északi egyházközség egy régebbi felszentelési ünnepségéről is pótlólag meg kell emlékezni és ez a salgóbányai leányegyház kápolnájának fel-

szentelése, mit P. Virág Venánc rendi titkár a tavasz folyamán áldott meg. A barakból átalakított kedves szükségkapolnát a Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R.-T. nagylelkű támogatásával Buckó Gábor bányagondnok létesítette és részben a hívek áldozatkészségével szerelte fel. E nemes tettel példát nyújtott a többi telepeknek és ezáltal a salgói leányegyház megalakítását lehetővé tette.

Isten nevével zárjuk sorainkat és szent áldását kérjük e századokra szóló ferences kolostorra és lakóinak munkájára. Ráfael.

A nép között.

Gömbös Gyula miniszterelnök nyomában kormányralépése után kijelentette, hogy az első alkalmat megragadja arra, hogy felvegye a közvetlen érintkezést a vidékkel, hogy ily módon tájékoztassa az ország közvéleményét azokról a célkitűzésekről, amelyek működésében irányítják. A miskolci zászlobontás első állomása a miniszterelnök ily irányu céljának s már a megindulás olyan biztató erővel történt, hogy az egész ország fokozott bizakodással tekint Gömbös Gyula vidéki utjai felé. Ebben a szándékban igen nagy jelentőséget kell látnunk, mert meg van vetve az alapja annak az ideális célnak, melynek feladata a közvéleményt közel vinni a hatalom legfelsőbb irányítóhoz. A miniszterelnök több alkalommal hangoztatta azt a szándékát, hogy állandóan érintkezést kíván fenntartani a vidék életével, mert ez jelenti a nemzetet s az ország egyetemességét. A közvélemény lelkes örömmel köszönti ezt a jó irányu törekvést, mert ezáltal biztosítottak látja azt a fontos körülményt, hogy az ország irányítói pontosan ismerik a közhangulatot, tudatában vannak a nép lelkében zajló gondolatoknak, vágyakozásoknak s kívánságoknak. Gömbös Gyula miniszterelnök felismerte a közvetlen érintkezésekből fakadó következmények nagy jelentőségét s ezért határozta el, hogy lemegy a nép közé. Ez az elhatározás azonban egyéb szempontból is fontos jelentőséggel bír. A közvélemény is tájékozást nyerhet ugyanis rendszeresen azokról a központi elgondolásokról, amelyek időről-időre foglalkoztatják a kormányzatot. A utóbbi szempont jelentőségét különösen ki kell emelnünk, amikor olyan gondolatokban gazdag, a nép javáért valósággal sziporkázó elme irányítja közéletünk ügyeit, mint Gömbös Gyula. A miskolci zászlobontás, mint a nép széles rétegével való közvetlen érintkezés első állomása máris maradandó gondolatokat plántált a közvéleménybe. Ebből a miniszterelnöki beszédből a vonalvezetés három nagy irányát kell kiragadnunk. Az egyikkel a magyar lélekhez akar eljutni a miniszterelnök, hogy szunnyadó álmatságából felrázza s a közös elhatározások gondolatára ébresszen mindenkit. A másik ut a gazdasági élet adottságaihoz vezet, arra a területre, ahol a közös célok nem tűnnek széthúzást. A problémák egész tömege mered felénk gazdasági téren s nem volna helyes cselekedet, ha a kormányzat a gazdasági bajok fájától nem látná az országot benővő gazdasági bajok erdejét. A nemzetgazdasági politikai téren ma nem egy távolabbi nagy cél utjának egyengetésére kell, hogy törekedjék, hanem irtania kell a kormányzatnak a gazdasági élet dzsungeljét hogy mindenki számára járható ösvény nyíljon a mindennapi kenyérért. De a néppel való közvetlen érintkezés első stációja maradandó értékeket hintet szét a közvéleményben politikai szempontból is. A miniszterelnök belpolitikája legfőbb feladatának a nemzeti egység megteremtését tartja. Egységes nemzetet akar teremteni, melyben a befelé ható erők harmoniája legyen az irányító erő. Ha ez a harmonia hiányzik a nemzet gépezetéből, alkotó munkáról nehéz volna beszélni. Padig van-e, aki tagadni merné, hogy nemzetünkön egyedül az öncélú, összefogó erők munkája tud segíteni? Ebben a gondolatban kell, hogy egymásra találjon a töke a munkással s ne bénítsák egymás erejét a különböző foglalkozási ágak, társadalmi osztályok és felekezetek, mert mit ér Kőmives Kelemen verejtékes munkája, ha marakodó lelkek sötét keze éjszakáról virradatra válva, lebontják minden nap építményét.

Két szoba konyhás ház gyűlölcöskerttel olcsó áron eladó. Bővebbet Pécskő-utca 27. szám alatt Seidner Ignácnál.

Hírek és különfélék

Esküvő. Horváth Árpád bányatárs. tanító és Szinger Mária bányatárs. tanítónő folyó hó 24-én Karancsbeszében házasságot kötöttek. (Minden külön értesítés helyett.)

Változás a ferencrendi plébánia vasárnapi és ünnepnapjainak misesorrendjében az új kápolnában. Az északi Ferences-plébánia ez uton is tudomására hozza a híveknek, hogy a vasárnapi és ünnepnapjainak misesorrendje vasárnaptól (november 27-től) kezdve a következő: az első szentmise 6 órakor, a második (tanulók és katonák részére) 9 órakor és a harmadik (plébániai nagymise) 11 órakor lesz. A hétköznapi misék sorrendje, nemkülönben a vasárnapi és ünnepnapjainak szentbeszédnek s a litániáknak ideje továbbra is változatlan.

Járásunk kiskisgázda a Nagyatádi Szabó István ünnepségre Budapestre f. hó 20-án Veres Zoltán járási főszolgabíró vezetése alatt vonultak fel s résztvettek a vármegye száztágu deputációjában, amely Gömbös Gyula miniszterelnök előtt tisztelt. A kiskisgázda küldöttség tagjait, akikkel a miniszterelnök a hivatalos fogadás után is elbeszélgetett, mélyen meghatótta a miniszterelnök közvetlensége.

Köszönetnyilvánítás. Megboldogult férjem elhunyt és temetése alkalmából megnyilvánult meleg és jóleső részvétért ezulon mondok köszönetet.

Özv. Tihanyi Sándorné.

A farsangi Magyar Est előkészületei. A helybeli négy nőegylet farsang elején jótékonycélú Magyar Estet fog rendezni. A négy nőegylet elnököiből és kiküldött tagjaiból megalakult rendező bizottság november 21-én tartotta első megbeszélését. A bizottság részletesen megtárgyalta az estély műsorát. A bizottság gazdag, művészi és magyaros műsort állított össze, amelynek keretében régi, szép magyar táncaink is bemutatásra kerülnek. A Magyar Est ünnepi szónokául dr. Sztranyavszky Sándort, városunk képviselőjét fogja felkérni a rendezőség. A Magyar Est a farsang legkiemelkedőbb műsoros estje és táncmulatsága lesz. A rendezőség a belépőjegyek árát nagyon mérsékelt összegekben állapította meg, hogy ezen a nagyszabású mulatságon minél nagyobb közönség vehessen részt. A rendező nőegyletek a Magyar Est egész jövedelmét az ingyenes ebédakció céljaira fogják fordítani.

Nagyatádi Szabó István volt kiskisgázda-miniszter emlékének városunk társadalma is áldozott. A kath. Körben 20-án d. e. 11 órakor a kath. kör dalárda Hízekegye után Nagy János városi tisztviselő tartott érdekes előadást Nagyatádi Szabó Istvánhoz fűződő személyes ismeretsége alapján. Életének, politikájának ismertetését élénk színekkel rajzolta meg. Beleszóve az ősmagyar paraszt nemzet és fajfentartó erejét, kitartó szorgalmát. A nagy tetszéssel fogadott beszéd után a kör dalárda adott elő Schmeltzer tanár vezetésével kedves magyar dalokat. — Majd a kiváló szavaló Barta József levante szavalta el Lampérth Géza „A magyar föld népéhez” c. költeményt. — Hangonyi Rudas Rudi gyönyörű magyar nótát játszott, melyek a magyarnak földje iránti szeretetét fejezte ki megkapó érzéssel. A dalárda himnuszra fejezte be az emlékünepséget.

Keresztényszocialisták közgyűlése. A Vas és Bányaiipari csoport együttes gyűlést tartott nagy érdeklődés mellett f. hó 13-án d. e. 11 órakor a Róm. Kath. Olvasókörben. A régóta működő egyesület bizonyos formai okok miatt tartotta meg ezen gyűlését, melyet a már előbb megválasztott Vanzsura Antal elnök nyitott meg, aki megindokolta a közgyűlés összehívásának okát és rámutatott a súlyos gazdasági helyzetre, melynek elősorsban a munkásság szervezetlensége az oka. Felkéri a tagokat, hogy legyenek a ker. szocialisták társadalom és emberbarát egyesületének hűséges tagjai. A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után különféle kérdésekről tárgyalt a közgyűlés, mely egyhangúlag hagyta jóvá a vasas és bányászokul együttműködésére vonatkozó előterjesztéseket s az elnökséget az alábbi összeállításban választotta meg. Elnök és titkár Vanzsura Antal, alelnök Jecsmerin János; pénztár-

Bágyadt, levert, dolgozni képtelen egyéneknek a természetes „Ferenc József” keserűvív szabadba teszi a vérkeringést és emeli a gondolkodó és munkaképességet.

nokok: Jancsik József, Telek József; jegyzők: Eibner Géza, Tóth András; ellenőrök: Tamás József, Pilinyi István. — A küzgyülés előtt és után az egyesületi dalárda énekelt Gross Péter karmester vezetésével.

A mult napokban váratlan, szomorú, fekete szegélyes levél érkezett az iskola-fenntartó bányaigazgatóság és a tanítótestület címére, melynek nyomtatott tartalma tudtul adta, hogy tanítótestületünk egyik nagyrabecsült tagjára, Perné Sándorné sz. Helfer Gizella tanítónőre a Mindenható Uristen súlyos esemény elviselését mérte, mivel szeretett férje

Perné Sándor

bányatársulati ny. iskolaigazgató élete 61., boldog házasságának 11. évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségeknek ájtatos felvétele után f. évi november hó 16-án reggel fél 9 órakor Budapesten az Urban csendesen elhunyt.

Egy pár éve még itt volt közöttünk, korával arányban nem álló fiatalos munkakedvvel és ma már tudomásul venni kényszerülünk, hogy a magyar népoktatásügy egy szerény munkása, a magyar tanítói kar egy kiváló reprezentánsa, Perné Sándor, nincs többé, Perné Sándor meghalt.

Tanítói pályáját 42 évvel ezelőtt a Salgótarjáni Köszénbánya R.-T. inaszoj bányatelepén kezdte. Felettese már korán felismerték benne a kiváló pedagógust s így az Etes-, Amália-, majd a zagypálfalvai iskolák szervezésével bízták meg, mely utóbbinak igazgatója volt 1926-ig. nyugdíjba vonulásáig.

Majd négy évtizedet töltött az iskola falai között s még hozzá kezdetben hosszabb időközön át vegyes anyanyelvű gyermekek oktatásával, ami nem mindennapi feladat. Terjeszteni a tudást, szolgálni a magyar nemzeti eszmét, megkedveltetni és közkinccsá tenni a magyar nyelvet, — egész ember feladata. Es ő az volt! A kezéből kikerült gyermekreg játszva tanulta meg a magyar nyelvet s szeretettette meg a magyar hazát, amelynek büszkén vallotta magát nemcsak polgárának, de magyarnak is.

Es ezen munkássága nem szünetelődött el az iskola négy fala között. Hivatásának szentelte szabad idejét is és az ő munkássága itt is csak természetes folytatása volt az iskolában elkezdettnek. Iparostanonciskolák, ovodák, ifj. egyesületek, dalárdák, olvasókörök szervezése, vezetése s társadalmi állásának egyéb elfoglaltsága a lehetőségei bőségét nyújtotta arra, hogy kiváló egyéni értékeit a közoltárára áldozza, amint hogy áldozta is.

Igazi tanító, pontos, kötelességet hűven, szorgalmasan teljesítő hivatalnok volt, mit igazolt az, hogy iskolája minden tekintetben a jelesek sorában tűndöklött. A népszerűséget nem kereste, mert tudatában volt annak, hogy a népkegye hasonló a hold változásához, de nem is volt rá szüksége, mert becsületesen végeztet munkájában s így nyugodt lelkiismeretében, valamint kartársai szeretete és bizalmában fellelte mindazt, amit mások esetleg csak drága árért adtak volna neki: a nyugalmat és elismerést. Hogy tanítótársai mennyire szerették, mennyire értékelték, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy hosszú időn át az akkor 42 tagot számláló tanítóegyesületnek elnöke is volt.

Perné Sándor nincs többé. Teteme kint nyugszik a budapesti farkasrét, temetőben virágok és koszorúk erdeje alatt, ahová özvegye, nővérei, rokonai és kartársai kísérték ki, de szelleme itt él közöttünk. Munkára sarkal, buzdít és segít bennünket. Mi pedig az itt maradt tanítótestvérei, valamint barátai és tisztelői, kérjük a mennyi Gondviselést, hogy a mi drága Sándorunknak adja meg az örök boldogságot és az özvegynek a balzsamot, hogy megnyugvással viselhesse e nagy keresztet. Buchticska Antal.

Itt említjük meg, hogy közvetlen hozzátartozóin, rokonain kívül koszorút helyeztek a ravatalra: 1) a Salgótarjáni Köszénbánya R.-T. igazgatósága, 2) tisztikara, 3) tanítótestülete és 4) a zagypálfalvai olvasókör.

Főispánunk felhívása a vármegye közönségéhez.

Kormányzónénk inségenyhítőkakciójára vonatkozó országos felhívást közöltük már. Most kaptuk kézhez a vármegyénkben ez akció vezetésével és szervezésével megbízott főispánunk felhívását, amit szívesen és azzal a kéréssel tesszünk közzé, hogy minden olvasónk azt megismerve siessen az ezen ügyben önzellenül munkálkodók segítségére mindennemű adománnyal.

Kérem a vármegye közönségéhez!

Alig pár napja annak, hogy a Kormányzóné Ö Főméltósága rádiószózatban hívta fel a magyar társadalmat a folyó évben is megkezdett nyomorenyhító akciójának megértő és szeretetteljes támogatására.

Az egyesített vármegyék területén legfelsőbb helyről nyert engedély alapján ream hárult az a megtisztelő feladat, hogy az akciót lebonyolítsam, annak élére állva, a zord téli napokban segítségére legyek nyomorgó embertársaimnak.

Az állam súlyos helyzete nem engedi meg, hogy a legkisebb falu nélküli gyermekeinek, elesett szegényeinek is támasza lehessen s mindenütt ott legyen, ahol a sötét nyomor a lélek erejét kezdte ki, épen ezért vármegyénkben — ezen a szűkebb területen — a társadalomnak is meg kell nyilatkoznia és pedig áldozatkészségének bizonyításával.

Hiszem, hogy ez meg is fog történni, mert a miként a múlt évi köröszavam a legnagyobb megértésre talált s annak nyomán számtalan könnyet törültünk le, adtuk ruhát és melegítőt, munkaalkalmat nyújtottunk annak, aki arra tényleg rászorult, — remélem, hogy vármegyém közönsége most is megérti az emborszeret nevében hozzá intézett szavaimat, támogatni fog ezen önzellen és hazafias munkában, melynek egyetlen célja: a kétségbeesés, nélkülözés és nyomor szenvedéseinek enyhítése.

Jól tudom, hogy az általános viszonyok következtében ma mindenkinek nehezebb a helyzete, mint régen volt és nem tud megnyilatkozni úgy, mint azt szíve szerint tenni szeretné, — de én nem is a régi keretekre és mértékre gondolok, csupán azt óhajtom, hogy a mai helyzet ismereténél és intencióim megértésénél adja mindenki tanujelét az által, hogy körülményeinek megfelelően, de akar áldozni az égető szociális és nemzeti célokra.

A legkisebb adományt is köszönettel fogadom, annak eredményét az egész vármegye területére nézve egységes irányításom mellett oda fogom juttatni, ahol arra leginkább szükség van s arról megelőzőleg személyesen, vagy hivatalos szerveim útján meggyőződést szereztem.

Pénzbeli adományokat postai befizetési lapon kérem hozzám küldeni, — a természetbeni adományokat (ruha, fűtőanyag, cipők) hivatalom címére irányítani, egyéb adományoknak (gabonamű, burgonya, szén, tűzifa stb.) csupán bejelentését kérem, mivel ezeknek felhasználása, illetve elszállításáról a felmerülő szükséghez képest a tél folyamán külön-külön fogok gondoskodni.

Adjon mindenki, mert minden filér nyomort enyhít.

Kelt Balassagyarmat 1932. nov. 10.

Hazafias üdvözléssel:

dr. Söldös Béla s. k.

főispán.

Az Evangéliumi Leányegylet tagjai nov. 27-én este 7 órakor az I. ker. iskolában a Leánynappal kapcsolatos Leányestét rendeznek, amelyen kar és szóloének, szavaltatok és felolvasás fogja a műsort alkotni. Minden érdeklődőt ezután is értesít az egyesület Elnöksége. Belépődíj nincs.

A Szent Erzsébet Nőegylet diszgyűlése. November 24-én délután tartotta a Róm. Kath. Nőegylet Szent Erzsébet tiszteletére rendezett diszgyűlését. A nagy számban megjelent közönség a Kath. Kör nagytérmet egészen megtöltötte. A diszgyűlést Kiss Lajosné a Nőegylet elnöknője nyitotta meg s lendületes, szép szavakkal állította ideálként a Nőegylet tagjai elé védőasszonyunkat, Szent Erzsébetet. Ezután Slachta Margit nővér, volt országgyűlési képviselő, a diszgyűlés ünnepi szónoka mondotta el nagyhatású beszédét. Beszédében Szent Erzsébet példáján a szentek igazi, sok küzelemmel, szenvedéssel teli életpályáját rajzolta meg. Rámutatott arra, hogy szentnek lenni nem oly könnyű dolog, mint a közvélemény gondolja. Sok megaláztatáson, testi-lelki megpróbáltatáson mentek keresztül a szentek, de nagyságuk és szentségük éppen abban volt, hogy a földi szenvedéseket zugalódás nélkül és Isten akaratában való tökéletes megnyugvással tudták elviselni. Ha a mai ember a szenteknek a példáját venné követendő mintaképül, megoldhatná a maga számára az élet súlyos problémáját. A nagy művészettel felépített és előadott ünnepi beszédet mindvégig nagy érdeklődéssel hallgatta végig a közönség és meleg ünneplésben részesítette Slachta Margit nővért a kath. szociális mozgalomnak kiváló vezető egyéniségét. Az ünnepi beszéd után Vilezsál Richárd adott elő hegedűn két szép darabot az ő közismert, főlényes tudásával és technikai készségével. A hegedűszámokat Ehrlich Józsefné művészi zongorajátékkal kísérte. Majd Ruszryák Malvin szavalt a nagy átézéssel és bensőséggel Szent Ferenc naphimnuszát. Semetkayné Swanda Magda tanárnő előadása következett ezután. Az előadó kiváló felkészültséggel, nagy közvetlenséggel, költői képekben tárta a hallgatóság elő Aszisi Szent Ferenc legfőbb tanítását az Isten, az ember és a természet nagy harmóniájáról. Kiemelte a szent szegénység és a szentferenci lélekvidámság mai nagy jelentőségét. A nagy tetszéssel fogadott előadás után Hunyár Éva szavalt a nagy lendülettel és művészi előadó készséggel. Mécs László egyik legszebb költeményét Menjünk Assisibél! A diszgyűlés az elnöknő zárószavával ért véget. A diszgyűlés Slachta Margit tiszteletére rendezett társasvacsora követte, amelyen az egyesületi vendégei és tagjai nagy számban vettek részt. A vacsorán Szent László kormánytanácsos, a Kath. Nőegylet védnöke mondott pohárköszöntőt Slachta Margit nőverre, aki néhány meleg szóval köszöntötte meg a szeretetteljes érdeklődést és fogadtatást, majd általános óhaja közvetlen eszmecserét provokált kedves felszólalásával.

Emésztési gyengeség, vérszegénység, lesoványodás, sápadtság, mirigybetegek, bőrküülések, kelések, furunkulusok eseteiben a természetes „Ferenc József” keserűvíz szabályozza a belek annyira fontos működését. Az orvosi tudomány számos vezérfia meggyőződött arról, hogy a valódi Ferenc József víz hatása mindig kiünően beválk. A Ferenc József keserűvíz gyógyszerárakban drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

Műsoros est a nagybányai Máriatáron. A „Nagybányai Katolikus Nőegylet” f. hó 26-án szombaton délután 5 órai kezdettel a máriatárai színház helyiségben műsoros estét rendez.

994 1932. vht. szám.

Árverési hirdetmény.

Dr. Fodor Károly ügyvéd által képviselt Kőbányai Polgári Serfőző és Szent István Tápszerművek javára 30488 P. tőke és több követeles és járuléka erejéig a bpesti közp. kir. járásbírószág 1932. évi 218082 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1932. évi október 17-én lefoglalt 1265 P. becsértékű ingóságokra a starjáni kir. járásbírószág 7067—193. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a alapján az alább megnevezett s a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltatők javára is az árverés megtartását elrendelem, végrehajtást szenv. lakásán, üzletében Salgótarjánban Forgács-u. 46 sz. leendő megtartására határidőül 1932. évi december 27 nap d. u. 5 órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt áruk, üzletberendezés, s egyéb ingóságokat a legelőbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabban nem el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kikiáltási ára egyezer pengőn felül van, az 5610 1931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kikiáltási ár egytizedrészét bánatpénzüll leteszik.

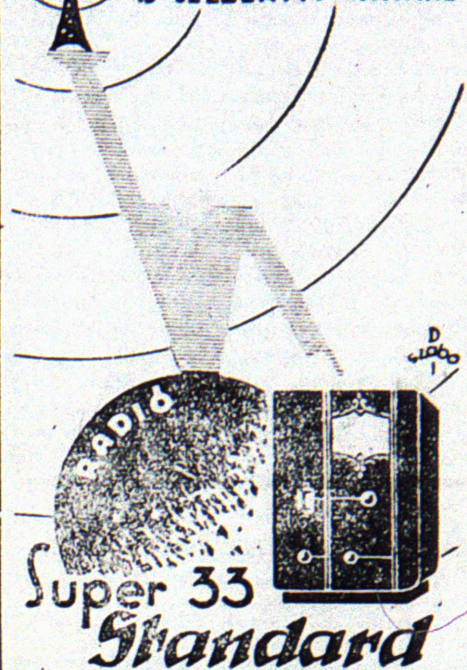
Salgótarján, 1932. november 14.

Török Gyula
kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

Az 1933. évben Budapesten megtartandó tiszti orvosi tanfolyam és ezt követő vizsgák tárgyában. A tiszti orvosi képesítést szabályozó 22.925 1919. N. M. sz. rendeletnek (megjelent a „Magyarországi Rendeletek Tára” 1919. évfolyam 1264. és köv. old. továbbá a „Népegészségügy” 1920. évfolyam 8 pld.) megfelelően 1933. évi január 8-án kezdődőleg Budapesten, a m. kir. Országos Közegészségügyi intézetben tiszti orvosi tanfolyam és ezt követően tiszti orvosi vizsgák fognak tartatni. Felhívom ennél fogva azokat az orvos doktorokat, akik a fennemített tiszti orvosi vizsgára és az azt előkészítő kötelező tanfolyamra jelentkezni kívánnak, hogy a hivatkozott rendelet 12-ik §-ában foglaltak szerint kellően felszerelt és felbelyegzett kérvényeiket dr. Scholtz Kornél államtitkárhoz a tiszti orvosi vizsgáló bizottság elnökéhez címezve dr. Johanna Béla m. kir. Országos Közegészségügyi Intézet igazgatójának, a tiszti orvosi tanfolyam vezetőjének címére (Budapest, IX. Gyáli-ut 4.) 1932. évi november hó 30. déli 12 óráig annyal is inkább küldjék be, mert a később érkező kérvényeket nem fogom figyelembe venni. A közszolgálatban állók kérvényeiket illetes hatóságukkal láttamoztatni tartoznak. A kérvényhez csatolni kell: a) a születési anyakönyvi kivonatát (vagy annak hiteles másolatát), b) rövid önéletrajzot (curriculum vitae), amelyben a jelentkező különösen végzett tanulmányairól, szakismereteiről és hivatásbeli működéséről — az összes vonatkozó okmányok csatolásával — számol be, időrendben, c) a Magyarországi területén érvényes (záradékolt) egyetemes orvos-doktori oklevelet, vagy annak hiteles másolatát, d) hiteles igazolását annak, hogy a jelenlevő gyakorlatra feljogosító orvosi oklevelének elny. ése után legalább egy évig egyetemi vagy kórházi tanulmányt, vagy legalább két évig magángyakorlatot folytatott. Az 1 évi önkéntesi minőségben a volt cs. és kir. hadsereg nél rendes orvosi szolgálatban eltöltött év abban az esetben, ha az illető azt orvosi oklevelének elnyerése után szolgálta le, egy kórházi szolgálati évvel egyenlő értékű. A vizsgadíj 150 pengő, amelyet a tanfolyamra felvett orvosoknak a tanfolyam megkezdésekor a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézet Gondnokságánál kell befizetniük. Az 1933. évi tanfolyam tartama 9 hónapban állapított meg. A tanfolyamra legfeljebb 24 hallgató fog felvételt. A tanfolyamra való felvétel tekintetében előnyben részesülnek azok, akik hatóságilag igazolni tudják, hogy a tiszti orvosi képesítés megszerzése esetén valamely tiszti orvosi képesítést megkivánó állás elnyerésére komoly kilátásuk van továbbá a községi és körorvosok. A tanfolyamra felveendő hallgatók a m. kir. Országos Közegészségügyi Intézettel kapcsolatos Orvosok Házában lakhatnak. A lakásért és ellátásért a megállapított önköltségi árat kell megfizetni. A tanfolyamra vonatkozólag közelebbi értesítést, vagy felvilágosítást a tanfolyam fentemített vezetője nyújt. Budapest, 1932. november 7. M. kir. Belügyminiszter.

AZ ÚJ NAGY ADÓ MEGINDULÁSA UTÁN IS SELEKTIV MARAD

Új autobusz járatok Salgótarján—Kisterenye—Pétervásár—Ózd között. December 1-től csütörtöktől kezdve új autobusz járatot indít a Mavart fenti viszonylatban. Naponta Salgótarján főtérről 15 ó. 45 p.-kor indul és Mátraszele, Hortly-telep érintésével Kisterenyére ér 16 ó. 36 p.-kor. Innen Nemti, Nádudfalun át Pétervásárra 17 ó. 45 p.-kor ér. Tarnaleleszen Egerbe csatlakozást kap, majd Borsodnádásd és Járdánháza érintésével 19 órákor ér Ózdra. Ózdról ugyanazon útvonalon közlekedve, 6 órákor, Kisterenyéről 8 óra 34 perckor indul és Salgótarján főtérről 9 óra 25 perckor érkezik. Menetidj Ózd—Salgótarján viszonylatban 5:90 P., Kisterenye—Salgótarján viszonylatba 1:10 P. Ezt a vasúti állomásokon yasuti csatlakozásokkal bíró új járatot, mint rég óhajtott hézagpótlót örömmel üdvözljük.

Közgyűlési meghívó.

A Ceredi Mezőgazdasági Szeszgyár Szövetkezet

az 1931—32. gazdasági évre vonatkozó

11-ik évi rendes közgyűlését

1932. évi december hó 11-én délelőtt 11 órákor tartja Cereden a Szövetkezet helyiségében, melyre a tagok az alapszabályok 31 §-a értelmében meghívotnak. Ha a közgyűlés a megjelenő tagok csekély száma miatt határozatképtelen lenne, úgy a közgyűlés 1932. évi december hó 18-án délelőtt 11 órákor fog megtartatni, mely tekintet nélkül a tagok számára, határozatképes lesz. (alapsz. 33 §.)

Tárgysorozat:

1. Az üzleteredményről szóló jelentések tárgyalása.
2. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
3. A mérleg megállapítása.
4. A tiszta jövedelemről való rendelkezés.
5. Felügyelőbizottság választása.
6. Esetleges indítványok.

1932. augusztus hó 31-én a tagok száma 14, üzletrészeik száma pedig 400; az év folyamán 1 tag 4 üzletrésztől lemondott és egy tag 4 üzletrésszel belépett.

A felügyelőbizottság által megvizsgált évi mérleg a Szövetkezet helyiségében kifüggesztetett és bárki által megtekinthető.

Mérlegszámla.

Vagyoni: Készpénzkészlet 47446 P. Ingatlan értéke 20.000 P. Berendezés 81.55874 P. Értékpapírok 6.54204 P. Üzletrészjáratlások 40.500 P. Összesen: 149.075 24 P.

Telher: Alaptőke 100.000 P. Tartozások 49.017 35 P. Tartalék alap 2 P. Nyereség 5589 P. Összesen: 149.075 24 P.

Cered, 1932. aug. 31-én.

Az Igazgatóság.

Üzleteredmény számla.

Veszteség: Költségek és fizetések 24.59094 P. Tiszta nyereség 5589 P. Összesen: 24.64683 P.

Nyereség: Nyersfelesleg az árukon 24.64683 P. Összesen: 24.64683 P. Megvizsgáltuk s a segédkönyvekkel valamint a főkönyvvel mindenben egyezőnek és helyesnek találtuk.

Cered, 1932 aug. 31-én.

A felügyelő bizottság

Ha nem akar elkészni használjon CORTRÉBERT precíziós zsebbórát! Világ márká! Magyarországi vezérképviselő „Kronosz,”	Óra és ékszer kereskedelmi r. t. Budapest, Eskü-ut 4. M. kir. csendőr szolgálati órák, briliáns gyűrűk és függők. dus raktár minden szakmába vágó cikkekben!
Helyi bizományi lerakat: KESZLER A. órás és ékszerész SALGÓTARJÁN. RÉGIPOSTA-UTCA 5. Minden e szakmába vágó munkát elvállalok.	Veszek tört aranyat napi áron. Részletfizetési kedvezmény.

A Mész. salgótarjáni osztálya hálás szívvel nyugtázza a városi menházban fenntartott ingyenes leves akciójára újabb beérkezett nemesszivű adományokat: Szenté László 20 P. Kádasi Károly és István 10—10 P. Hoffmann Armin, Kanczinger József, Keller Sándor, Zsuffa Jakab 1—1 P. Makróczy Nándor, Cserhádi László, özv. Kuchinka Géza 2—2 P. Hoffmann Gusztáv 5 P. Zárlateredmény 1932. november 24-én 180:40 P. — Özv. Hochholcz Erőné, a salgótarjáni „Mész” első elnöke elhunyt alkalmából koszoru megváltás címén ez ideig befolyt Deák Józsefné, dr. Förster Kálmáné, dr. Kovács Józsefné, Niederland Gyuláné, Schreiner Jenőné, özv. Wágner Rezsőné 2—2 P.

Liget-utca 7 szám alatti adómentes új ház, modern lakású jutányos áron eladó. Érdeklődni lehet a tulajdonosnál.

989—1932. vht. szám.

Arverési hirdetmény.

ifj. dr. Balázs Dezső ügyvéd által képviselt Diana Ipari és Kereskedelmi Rt. javára 48 P. 33 f. tőke és több követelés és járuléka erejéig a starjáni kir. járásbíró 1932. évi 4011 sz. végzésével elrendelt kielégítési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1932. évi szept. 21-én lefoglalt 1193 P. becsértékű ingóságokra a starjáni kir. járásbíró 6474—1932. sz. végzésével az arverés elrendelése, annak az 1908. évi XLI. t.c. 20. §-a alapján az alább megnevezett s a foglalási jegyzőkönyvből ki nem tűnő más foglaltak javára is az arverés megtartását elrendelem, végrehajtást szenn. lakásán üzletében Salgótarjánban leendő megtartására határidőül 1932. évi december hó 2 nap délelőtti 10 órája tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt áru, üzletberendezés s egyéb ingóságokat a legelőbbet igérőnek közpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kikiáltási ára egyezzen pengőn felül van, az 5610—931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kikiáltási ár egytizedrészét bánatpénzzel leteszik.

Salgótarján, 1932. évi október 24.

Török Gyula
kir. bír. végrehajtó.

A salgótarjáni kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság.

2641—1932. tk. szám.

Arverési hirdetmény-kivonat.

Salgótarjáni Takarékpénztár r. t. végrehajtónak Kadlót János, (Pál) János, (Pál) György végrehajtást szenvedők ellen indított végrehajtási ügyében a tkvi. hatóság a végrehajtási árverést 2000 P. tőkekövetelés és járuléka behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbíró határidőül 1932. évi december hó 2 nap délelőtti 10 órája tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt áru, üzletberendezés s egyéb ingóságokat a legelőbbet igérőnek közpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kikiáltási ára egyezzen pengőn felül van, az 5610—931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kikiáltási ár egytizedrészét bánatpénzzel leteszik.

A fenti ingatlan illetőség a Salgótarjáni Takarékpénztár végrehajtó érdekében a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron alul el nem adható.

A vecsekli 71 számú tkvben A—2 sor, 271—2 hrzi szám alatt felvett erdőingatlantól B. 19 sorsszám szerint Kadlót Pál György nevén álló illetőségre: 362 P. kikiáltási árban, azonban a Salgótarjáni Községháza r. t. javára bekebelezett közpénzfizetési jogok fenntartásával; mely ingatlan illetőség a Salgótarjáni Takarékpénztár alapvégrehajtó érdekében 1400 P. vételáránál alacsonyabb áron alul el nem adható.

A vecsekli 71 számú tkvben A 2 sor, 271—2 hrzi szám alatt felvett erdőingatlantól B. 21. sorsszám szerint Kadlót Pál Sándor nevén álló illetőségre: 362 P. kikiáltási árban, azonban a Salgótarjáni Községháza r. t. javára bekebelezett közpénzfizetési jogok fenntartásával; mely ingatlan illetőség a Salgótarjáni Takarékpénztár r. t. alapvégrehajtó érdekében 350 P. vételáránál alacsonyabb áron alul el nem adható.

A Zagyvarónai 82 számú tkvben A. I. 1, 4—30 sorsszám alatt foglalt kert, szántó, rét, ingatlanból, valamint az ehhez tartozó közös erdő és legelő illetőségből, — melyen az adó és értékbizonyítvány szerint egy lakóház is épült, — a B. 4 sorsszám szerint Kadlót János végrehajtást szenvedő nevén álló jutalékára 1158 P. kikiáltási árban, mely ingatlan illetőség a Salgótarjáni Takarékpénztár alapvégrehajtó érdekében a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron alul el nem adható.

A Zagyvarónai 82 számú tkvben A. I. 1, 4—30 sorsszám alatt felvett kert, szántó, rét, ingatlanból és a hozzátartozó közös erdő és legelő illetőségből a B. 7 sorsszám szerint Kadlót Pál György nevén álló jutalékára 279 P. kikiáltási árban a Zagyvarónai 82 számú tkvben A. I. 4 30 sorsszám alatt foglalt kert, szántó és rét ingatlanokból és a hozzátartozó közös erdő és legelő illetőségből a B. 9 sorsszám szerint Kadlót Pál Sándor végrehajtást szenvedő nevén álló illetőségre: 279 P. kikiáltási árban a Zagyvarónai 669 számú tkvben A—1 sor, 2113 hrzi. alatt foglalt „ház-udvar” ingatlanból B. 3 sorsszám szerint Kadlót János nevén álló illetőségre 786 P. 50 f. kikiáltási árban, mely ingatlan illetőség a Salgótarjáni Takarékpénztár alapvégrehajtó érdekében a kikiáltási ár felénél alacsonyabb áron alul el nem adható, — elrendelté.

Az árverést 1932. évi december hó 17 napján d. e. 10 órakor Zagyvaróna községházánál fogják megtartani.

Az árverési szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881:XL. t. c. 42 §-ában meghatározott arányban számított óvadékképes értéket

papírosban a kiküldöttnek letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni. (1881. XL. t. c. 147 §. 150. §. 170 §.; 1908:XL. t. c. 21 §.)

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékára megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni. (1908:XL. t. c. 25 §.)

Salgótarján, 1932. augusztus 12.

Zelenka Ottó sk. kir. jb. elnök.

A kiadmány hitelül:

Csomor

kir. tkvvezető.

1931. El. I. A. 79/59 szám.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter ut az 1932. évi október hó 10 napján 9.900/1932. I. M. E. szám alatt kelt rendeletével az 1912. évi LXIII. törvények 12. §-a 4. pontjának és a 2060/1915. M. E. számú rendelet 5. §-a utolsóbekezdésének, valamint a 9550/1915. I. M. E. számú rendelet 45. §-ának megfelelően a m. kir. belügyminiszterrel és a m. kir. honvédelmi miniszterrel egyetértve, az 1931. évi szeptember hó 19 napján 10479/1931. I. M. számú rendeletben és az azt megelőző rendeletekben kihirdetett

rögtönbíráskodást

az ország egész területén megszüntette.

Balassagyarmat, 1932. nov. 10.

Csizsér János

h. kir. törvényszéki elnök.

4062—1932 tk. szám.

Arverési hirdetmény-kivonat

Habitus Ruházati r. t. végrehajtónak Hangráth József végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság végrehajtási árverést 119 P. 68 f. tőkekövetelés és járuléka behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbíró határidőül 1932. évi december hó 2 nap délelőtti 10 órája tűztetik ki, amikor a bíróság lefoglalt áru, üzletberendezés s egyéb ingóságokat a legelőbbet igérőnek közpénzfizetés ellenében, esetleg becsáron alul is — de a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabban nem — el fogom adni. Azon ingóságokra, amelyeknek a kikiáltási ára egyezzen pengőn felül van, az 5610—931. M. E. számú rendelet értelmében csak azok árverezhetnek, akik a kikiáltási ár egytizedrészét bánatpénzzel leteszik.

Az árverést 1932. évi december hó 10 napján d. e. 10 órakor telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében Vaskapu-utca sz. 4 ajtó fogják megtartani.

Az árverési szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírosban a kiküldöttnek letenni, vagy a bánatpénznek előleges bírói letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni.

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígértet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százalékára megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni.

Salgótarján, 1932. évi szeptember 21.

Zelenka Ottó sk. kir. jb. elnök.

A kiadmány hitelül:

Csomor

kir. tkvvezető.

Somoskőujfalu körjegyzőség.

1696/1932. szám.

Arverési hirdetmény.

Köztartozások fejében Somoskőujfalu és Somoskő községekben lefoglalt 28 darab szarvasmarha, 9 drb. ló, 22 drb. sertés és 3 drb. kecske és egyéb ingóságok harmadik árverésén salgótarjáni vásártérén 1932. év november hó 30-án d. e. 11 órakor a legelőbbet igérőnek el fogják adni.

Somoskőujfalu, 1932. év nov. 22.

Előjáróság.

SPORT.

Sulyos vereséget szenvedett

Salgótarján csapata.

Miskolc—Salgótarján 5:0 (2:0)

Bíró(?) FAULHABER.

Miskolc: Motkó — vitéz Zagyvai, Felföldi — Tóth, Weisz, Molcsány, — Murányi, Koisch, Marcinaskó, Presovszky, Dóri. Salgótarján: Kasztl — Szabó, Vics (Berencsei), — Jancsi, Takács IV., Müller, (Kecskés), — Stibic, Huszár (Zsengeller), Márkus, Rigó, Zsengeller, (Virosták). —

A mérkőzés nagy-nagy csatát keltett mindekiben, amennyiben szép játékról csak az első 10 percben lehetett szó. Hogy aztán a mérkőzés minden volt csak élvezetes, szép kiegyensúlyozott nem, arról gondoskodott Faulhaber, ki nek működése megcsufolása volt a bírói

ténykedésnek és magának a bíró fogalmának. Faulhabertől egyébként megszoktuk már — s ez szinte köztudomású — hogy vezetése mellett ritkán szokott botránymentes mérkőzés lenni. Teljesen egyoldalú, elfogult s mindezekfelett ki-mondottan rossz bíráskodása ezúttal is meghozta a maga gyümölcsét egy kisebb-fajta botrány képében mely a közönség izzó hangulatát tekintve nem is okozhatott meglepetést különösen Faulhabernek nem, mert el lehetett képzelni, hogyha olyan gólt ítélt meg, amit kézzel ütnek a hálóba, akkor a legjármorabb néző is ki fog jönni a csendes békétüreséből.

Bár az öt gól között teljesen jogtalanul és minden szabály ellenére ítélt meg a bíró a vereség így is nagyon sulyos. Ha ennek a vereségnek okát tisztán a válogatás helytelenségében keresnők úgy nagy hibát követnők el! A „mátravidéki” (starjáni) csapat felerészben SSE, felerészben SBTC játékosokból állt! Kezdetkor 2 PBÜSE játékos is részt vett a játékban, ezek közül Kasztl végig is játszott a mérkőzést (bár ne játszott volna) Huszár pedig a játék elején ki kellett tenni, annyira tehetetlen volt. Az SBTC előkelő helyezése indokoltá tette, hogy a válogatottban őt emlere nyerjen kipróbálást s épen az SBTC játékosok mondtak csődöt! Így elsősorban Szabó, kinek lelken egy tizenegyesből és egy kornerből esett gólon kívül sok egyéb is szárad s kit végül is ki kell a sokkal jobban szereplő tartalék Berencseivel cserélni, azután Takács IV., ki életének talán legrosszabb formáját játszotta s ki csak a második félidőben javult fel némileg, továbbá Kecskés, ki Müller helyére állt be, kit azonban sürgősen vissza kellett cserélni. Stibic sok olyan helyzetet hagyott ki, melyből Novoszeleczy — ha történetesen nem beteg és játszhat — eredményt ért volna el. Zsengeller annyira nem mutatott semmit, hogy a legelőbb az sem tudták, hogy játszott, — annyira nem vonta magára a figyelmet. — Egészben véve a tarjáni csapatnak nem volt megfelelő védelme és egyáltalában nem volt csatársora. Márkus és Rigó szintén nem voltak jók, bár ebben nemcsak a bíró tendenciózus ítéletei folytán fokozódó depimáltságnak volt nagy része, hanem annak is, hogy a miskolciak látva a többiek tehetetlenségét négy-négy emberrel vigyáztak mindgyükre. Ki volt tehát jó? Bátran mondhatjuk, hogy Jancsi volt az, aki végig derekasan megálta a helyét s kívül szemben a miskolciak nagyképpességü Dórija nem vált veszélyessé, csupán a büntető rugásoknál, hol pedig nem állhatott rá.

A mátravidéki kapitány minden bizonnyal az elfogultság és egyoldalúság feltétlenül bekövetkezendő vádjá ellen kívánt eleve védekezni akkor, midőn — igen helytelenül — megbolygatta a mindig jól bevált SSE védelmet, mely felforgatás nyomban hozzájárult az ötgólos vereséghez. Csala a „nagy” válogatottban is mindig megálta a helyét, Kasztl-nak beállítása — figyelembevéve mult vasárnap SSE ellenijátékát — egyáltalán nem volt indokolt. Vics-et Szabó kedvéért kár volt átteni a másik oldalra, még nagyobb kár volt Berencseit hamarabb be nem állítani. A halvesor tengelyében máskori játéka folytán érhetetlenül kapkodó Takács IV. Presovszkynek ördögös cseleit legfeljebb megbámulni tudta, megakadályozni nem! Mindezek mellett a csatársor tehetetlensége és lassúsága járult hozzá a váratlan vereséghez. Márkus és Rigó rosszak voltak, a más- kor szemfüles és testcseleivel eredményeket elérő Zsengeller legfeljebb ide-oda lézengésével vonhatta magára a figyelmet. Zsengeller egyébként a balszálon kezdte, majd Huszár helyére vonult

összekötőbe a szélre pedig az „örök-ifjú” Virosták került. A „fiatal gárda” kipróbálása amint látjuk, teljes kudarccal végződött, ami — miután ezek a fiatalok nagyrészt az SBTC legjobb játékosaiól kerültek ki — mint fentebb említettük az SBTC őszi bajnokságát tekintve ugyszólván megmagyarázhatatlan.

Annál jobb volt Miskolc csatársora, főleg a Dóri—Presovszky—Marcinaskó szárny, jó vol a halvesor, mely egri és gyöngyösi, tehát sokkal inkább mátravidéki, mint miskolci játékosokból állt, valamint kiváló volt Felföldi, ki a kerületnek ezidőszent feltétlenül legjobbnak bekkje. Nem érthetünk egyet a „Nemzeti Sport” tudósítójával, ki Salgótarján csapatában egyetlen sőt az egész mezőnyben Felföldi után legjobban szereplő játékosnak Jancsinak kiemeléséről megelégedve a gyengén szereplő Rigó mellett Zsengellert emeli ki, kit pedig összekötő posztján észrevenni is nehéz volt. Azonkívül a felállt csapatokról is jobb információt vártunk, amennyiben Miskolc csapatában Padányi egyáltalán nem szerepelt. A „bíróról” fentebb már megtartuk véleményünket. Faulhaber típusa a részrehajló bírónak s addig míg ő és hozzá hasonló néhány társa tagja lesz a miskolci BT-nek, addig igazságos, reális eredményű mérkőzések vajmi gyéren lesznek. Nem csodáljuk, ha a közönség — látva az igazságnak majdnem hétről-hétre, hol itt, hol ott felbukkanó felragasztását — leszokik a mérkőzések látogatásáról, mely jelen esetben is tapasztalható volt, amennyiben a válogatott mérkőzés nemcsak erkölcsileg, de anyagilag is kudarccal végződött.

Faulhaberről lévén szó, nem mulaszthatjuk el említett tenni a miskolci BT eljárásáról. Faulhaber ugyanis a SSE által hosszabb idő óta törölt bíró. Ezen körülmény ugyan nem zárja ki, hogy Salgótarjánban egy válogatott mérkőzést ne vezethessen, azonban nem vagyunk Budapesten, ahol a publikum ilyen dolgokról nincsen tájékozva; vidéken igenis gondolni kell ilyenre is, a tapintatosság azonban nem kenyer a miskolci BT-nek, — ehhez sajnos hozzá kellett szoknunk. Azon körülmény pedig, hogy Faulhaber hozzá csak elsőfokú bíró a tapintatlanság azonnal felül nagyfokú lebecsmérése egy válogatott mérkőzésnek, melytől egy BT-nek mint „erkölcsi testületnek” feltétlenül és minden körülmények között tartózkodni kellene...

Megkértük a mátravidéki kapitányt, nyilatkozzék a vereség okairól. A kapitány válasza: A vereség megérdemelt, mert a kerületi triálnak szánt, úgynevezett válogatott mérkőzésen épen a kísérletként felállított fiatal salgótarjáni játékosok mondtak csődöt, míg a miskolci csapatban szereplő miskolci, illetve mátravidéki fiatalok — megértve a mérkőzés célját — nagy ambícióval feküdtek bele a játékba, gyorsak voltak és — szívük volt! A triálmérkőzés fényesen igazolta azon meggyőződésemet, hogy a csapat egységén csak minimálisan szabad változtatni. Akár a védelmet, akár a támadósort összeszokottságától megfosztani nem szabad még egy — egyesületében pillanatnyilag talán jobb tornát elérülő — játékos kedvéért sem. Nem lehetett a csapatban egység és erő, amidőn a különböző egyesületek játékosai a pályán még csak meg sem kísérelték, hogy megértsék egymást. Remélem a játékosok is leszürkék a megfelelő tanulságot a jövőt illetően és akkor a triálmérkőzéssel csunkat el is értük. Akkor a legközelebbi Élasz válogatott mérkőzésen fiaink visszahozhatják városunk nagybecsült, kénségényű s épen ezért kozzáértó sportközönségét a maguk — s rajtuk keresztül — a sport számára.

APOLLO MOZGÓ HETI MŰSORA:

26 Sz. 27 V.

30 Sz. 1 Cs.

Két világ — szerelmese.

Tiszti becsület. (Egy bali éjszaka.)

Jönl

Jönl

Boldog szívek.

Kiegészítésül: Vigjáték. Híradó.

Lux és Lux Detektivregény.

Kezdet: szerdán, csütörtökön,

szombaton este 8, vasár- és ünnepnap d. n. 5, 7 és 9 órakor.